

Wiadomość tygodnia

SIOSTRY SERCANKI 100 LAT OD APROBATY PAPIESKIEJ

W Uroczystość św. Józefa 19 marca br. Zgromadzenie Służebnic Najświętszego Serca Jezusowego obchodziło 100. rocznicę aprobaty przez Stolicę Apostolską.

Wyjątkowość tego dnia podkreślili podczas Mszy świętych w kościele pw. Najśw. Serca Pana Jezusa w Krakowie: ks. dr hab. Piotr Majer, kanclerz kurii krakowskiej oraz ks. prof. dr hab. Kazimierz Panuś, wykładowca UPJPII.

Jubileusz zatwierdzenia sióstr sercanki na prawie papieskim poprzedziła sesja poświęcona zagadnieniom historycznym, eklezjalnym oraz wątkom prawnym tego wydarzenia. W Domu Generalnym sióstr sercanki w Krakowie, 17 marca 2012 r. w kilku referatach zostały przypomniane związki Zgromadzenia ze Stolicą Świętą na przestrzeni ostatnich stu lat.

Po wprowadzeniu, jakie uczyniła przełożona generalna sióstr sercanki m. Agnieszka Kijowska, pierwszy referat wygłosił ks. dr Józef Morawa, wykładowca UPJPII w Krakowie, który mówił o eklezjalnym wymiarze życia zakonnego. Zatwierdzenie Zgromadzenia na prawie papieskim „było uznaniem charyzmatu za bogactwo, które Bóg dał Kościołowi” mówił ks. Morawa.

O konsekwencjach prawnych zatwierdzenia zgromadzeń zakonnych na prawie papieskim przypomniał w swoim wystąpieniu ks. dr hab. Piotr Majer. Odwołując się do obecnie obowiązującego prawa kanonicznego wykazał różnice i skutki zatwierdzenia instytutu życia konsekrowanego na prawie diecezjalnym i papieskim. „Aby jakieś charyzmaty założycielskie nie pozostały tylko pobożnymi myślami (...) muszą zostać ostatecznie zatwierdzone przez władzę Kościoła” – przypomniał ks. Kanclerz.

W kolejnym referacie s. Jadwiga Kupczewska, SŁNSJ ukazała starania założycieli Zgromadzenia: św. Józefa Sebastiana Pelczara i s. B. Klary Szczęsnej o uzyskanie kanonicznego zatwierdzenia sióstr sercanki przez Stolicę Apostolską. Zaowocowało to otrzymaniem dekretu

pochwalnego wydanego przez Kongregację dla Zakonników w 1909 r., a wreszcie zatwierdzeniem Zgromadzenia przez Watykan 19 marca 1912 r. Dopelnieniem tych starań była ostateczna aprobata Konstytucji w 1923 r. Uczestnicy sesji mogli osobiście zobaczyć dekrety zatwierdzające Zgromadzenie i jego Konstytucje zaprezentowane na wystawie przygotowanej na tę okazję.

Następna prelegentka, którą była s. as. Konrada Dębicka, SŁNSJ wskazała na okoliczności kontaktów Zgromadzenia ze Stolicą Świętą. Ostatnie 100 lat działalności sióstr sercanki przypadło na czas 10 pontyfikatów papieskich jak również posługi 10 przełożonych generalnych Zgromadzenia.

Najwięcej kontaktów z Watykanem i osobą papieża było za pontyfikatu bł. Jana Pawła II, o czym przypomnieli: m. Szczęsna Niemiec i s. wik. Auxilia Felisiak ubogacając swoje wystąpienie ciekawą fotograficzną prezentacją. Pontyfikat ten szczególnie wpisał się w historię sióstr sercanki, bowiem 5 z nich posługiwało Ojcu Świętemu przez cały czas jego posługi piotrowej.

Ostatnie wystąpienie – szczególnie ociekane – było formą świadectwa naocznego świadka życia bł. Jana Pawła II – s. przeł. Tobiany Sobotki, SŁNSJ: „Cokolwiek powiem, nie będzie tym, co chciałabym powiedzieć” to słowa, jakimi rozpoczęła swoje wzruszające wystąpienie. Oto kilka wspomnień, jakie uczestnicy spotkania mogli usłyszeć z ust s. przeł. Tobiany:

„Z pewnym lękiem rozpoczęliśmy pracę na Watykanie mając świadomość, że służyliśmy Następcy św. Piotra, stąd pełniłyśmy ją z wielkim oddaniem. (...) Ojciec Święty darzył nas pełnym zaufaniem, co nam dodawało sił. Od razu stworzyła się serdeczna atmosfera. (...) Jan Paweł II przychodził codziennie rano do kuchni, aby pozdrowić siostry. (...) Ojciec św. pisał dokumenty po polsku, stąd s. Eufrozyna Rumin, SŁNSJ przepisywała rękopisy papieskie. (...) Był to człowiek modlił się nieustannie. O godz. 15.00 często powtarzał: Pan Jezus umiera na krzyżu. (...) W nocy, gdy się przebudził szedł do kaplicy, aby się modlić. Gdy już nie mógł iść sam prosił, by ktoś poszedł w jego imieniu”.

Za: www.sercanki.org.pl

Na Jasnej Górze pielgrzymka w obronie TV Trwam

Na Jasną Górę przybyła w sobotę specjalna pielgrzymka Radia Maryja i Telewizji Trwam. Pielgrzymi z całego kraju zawieźli Czarnej Madonnie losy katolickich mediów w Polsce.

Ostatnie miesiące to trudny czas dyskryminacji katolickich mediów, w tym TV Trwam, której KRRiT odmówiła przyznania miejsca na cyfrowym multipleksie. „W tej sytuacji – jak mówi dyrektor Radia Maryja o. Tadeusz Rydzik CSSR – potrzebne jest wsparcie Matki Najświętszej. My chcemy służyć jak najlepiej Panu Bogu, Kościołowi, Ojczyźnie, ludziom. Nie tylko nie chcą nam dać miejsca na tym multipleksie, ale ja już widzę, jakie są działania, żebyśmy nie mieli Radia Maryja” – powiedział jego dyrektor.

Głównym punktem pielgrzymki była Msza w Bazylice Jasnogórskiej. Słowo wstępne wygłosił przeor Jasnej Góry o. Robert Majewski OSPPE. Wyraził wdzięczność za pełne troski i wiary wezwanie dyrektora Radia Maryja, by przybyć do Matki Bożej. „Nie chcemy żyć, bracia i siostry, byle jak. Dlatego też słuchamy Radia Maryja, oglądamy Telewizję Trwam” – powiedział przeor.

Eucharystii przewodniczył i homilię wygłosił abp Wacław Depo. Metropolita częstochowski zwrócił uwagę na potrzebę modlitwy, świadectwa obudzonego sumienia i wysiłku ewangelizacji medialnej, która będzie chroniła przed niszczącą i bezbożną ideologią. Przypomniał przy tym wołanie Jana Pawła II o Polskę ludzi sumienia i odpowiedzialność przed Bogiem. „Odmowa miejsca na multipleksie nie tylko jest złamaniem unijnego prawa pluralizmu mediów, ale jest również wyrazem ideologii antyrelijnej, spychającej religię chrześcijańską do muzealnego getta” – powiedział pielgrzymom arcybiskup częstochowski. Hierarcha zaznaczył, że dowodem na przebudzenie sumień jest blisko 2 mln podpisów w obronie TV Trwam i marsze na ulicach polskich miast.

Po Mszy w kaplicy Cudownego Obrazu pielgrzymi dokonali aktu zawierzenia się

Niepokalanemu Sercu Maryi, Królowej Polski. Na Jasną Górę z różnych regionów Polski przyjechali ludzie dobrej woli, którym leży na sercu los katolickich mediów, a przede wszystkim istnienie TV Trwam. Telewizji, która w całości transmituje podróże apostołskie Benedykta XVI, w tym obecną do Meksyku i na Kubę.

Za: Radio watykańskie

Nadchodzi czas żywych Kościołów Ruch Szensztacki na Jasnej Górze

Tradycyjnie już w sobotę przed IV niedzielą Wielkiego Postu na dorocznym nocnym czuwaniu u tronu Jasnogórskiej Pani spotkał się Ruch Szensztacki. Tematem przewodnim tegorocznego czuwania było: *Rodzina Szensztacka żywym sanktuarium*. To modlitewne spotkanie w częstochowskim sanktuarium jest jednym z wielu kroków na drodze duchowego przygotowania do 100-lecia Międzynarodowego Ruchu Szensztackiego w 2014 roku oraz pogłębieniem odpowiedzialności za Kościół. Wpisuje się to także w ogólnopolski program duszpasterski na ten rok, a którego mottem jest *Kościół naszym domem*.

Podczas Apelu Jasnogórskiego o godz. 21.00, stanowiącym początek czuwania, o. Arkadiusz Sosna, Prowincjał Instytutu Ojców Szensztackich i Krajowy Duszpasterz Ruchu Szensztackiego w Polsce, porównał *Kościół do domu, co na wspólnotę wierzących pozwala spojrzeć jak na wielką rodzinę, stanowiącą żywe sanktuarium*. Przytoczył również słowa, jakie 9 września 2004 r. do członków Ruchu Szensztackiego w Castel Gandolfo wygłosił bł. Jan Paweł II: *Wysiłki Szensztatu są w szczególny sposób skierowane do rodzin jako podstawowych komórek Kościoła, kultury i społeczeństwa. Idąc za radą waszego założyciela, udzielacie Krzyżowi i obrazowi Maryi szczególnego miejsca w waszych domach, tak, że stają się 'sanktuariami domowymi Kościoła', gdzie Maryja działa jako Matka i Wychowawczyni. W ten więc sposób Maryja przychodzi ciągle do ludzi jako 'Pielgrzymująca Matka Boga', żeby mogli doświadczyć Jej matczynej pomocy i miłości*. O. Arkadiusz Sosna wyprasał u Jasnogórskiej Pani łaskę zadomowienia wiernych w Kościele. Modlił się: *Z zadomowienia wypływa odpowiedzialność za Kościół-dom. Maryjo, ucz nas jak tę odpowiedzialność tłumaczyć na język konkretnych działań*.

W dalszej części programu czuwania s. Katarzyna Antolak z Szensztackiego Instytutu Sióstr Maryi i o. Romuald Kszuk z Instytutu Ojców Szensztackich przedstawili uczestnikom czuwania stan przygotowań do koronacji Matki Bożej na Królową Nowej Ewangelizacji Europy(...).

Mszy Św. o północy przewodniczył i homilię wygłosił ks. bp Paweł Cieślak, protektor Ruchu Szensztackiego w Polsce. W homilii ks. Biskup mówił o radości IV niedzieli Wielkiego Postu, *mimo, iż w czytaniach trudno ją dostrzec. Nie możemy jednak skupiać się na pozorach, radością jest wypływające z biblijnych historii miłosierdzia Pana Boga względem człowieka*. Mszę św. obok ks. Bpa celebrowało dziewięciu kapłanów przybyłych na czwanie. (...)

W czuwaniu udział wzięło ok. 1200 osób z 17 polskich diecezji: koszalińsko-kołobrzeskiej, pelplińskiej, gdańskiej, warszawskiej, toruńskiej, poznańskiej, gnieźnieńskiej, bydgoskiej, wrocławskiej, legnickiej, siedleckiej, opolskiej, gliwickiej, katowickiej i krakowskiej. Przybyły także osoby z Białorusi. Hanna Grabowska

O. Jarosław Zachariasz ponownie prowincjałem krakowskich franciszkanów

W uroczystość Św. Józefa w Kalwarii Pałacowej koło Przemyśla podczas Zwyczajnej Kapituły Prowincjalnej bracia delegacji ponownie wybrali na prowincjała o. Jarosława Zachariasza.

O. Jarosław Zachariasz urodził się w 1968 roku w Sosnowcu. Szkołę podstawową i średnią (LO nr 2 im. Żeromskiego) skończył w Dąbrowie Górniczej, następnie Wyższe Seminarium Duchowne oo. Franciszkanów w Krakowie. W 1998 roku złożył śluby wieczyste, a rok później przyjął święcenia kapłańskie.

Przez dwa lata pracował we franciszkańskiej parafii we Wrocławiu. W roku 2000 wrócił do Krakowa i został sekretarzem osobistym prowincjała o. Kazimierza Malinowskiego. Był nim przez cztery lata. W 2004 roku został wybrany przez Kapitułę sekretarzem krakowskiej prowincji. W styczniu 2008 roku wyjechał do Rzymu, gdzie pracował w sekcji polskiej sekretariatu Kurii generalnej franciszkanów. W kwietniu 2008 roku został wybrany prowincjałem Prowincji św. Antoniego i bł. Jakuba Strzemię Zakonu Franciszkanów na pierwszą kadencję. jms, red

Nowy prowincjał sercanów białych

W trzeciej turze wyborów powszechnych, Przełożonym Prowincjalnym Polskiej Prowincji Zgromadzenia Najświętszych Serc Jezusa i Maryi, został wybrany 19 marca br. o. Piotr Budrewicz SSCC. Urząd Prowincjała będzie sprawował przez okres trzech lat.

O. Piotr Budrewicz SSCC urodził się 14 listopada 1964 roku w Sobótce. Do Zgromadzenia Najświętszych Serc Jezusa i Maryi wstąpił w roku 1986.

W latach 1987-1993 odbył studia filozoficzno-teologiczne na Papieskim Wydziale Teologicznym we Wrocławiu. 22 maja 1993 r. w katedrze wrocławskiej przyjął święcenia kapłańskie.

Od tego czasu pracował jako formator w nowicjacie i klerkacie, a po uzyskaniu tytułu licencjata teologii (z historii Kościoła) na Papieskim Wydziale Teologicznym we Wrocławiu, pracował w duszpasterstwie parafialnym w Austrii.

Pełnił również funkcje: wikariusza prowincjalnego, ekonoma prowincjalnego, magistra prenowicjatu, prezesa zarządu Fundacji im. Bł. O. Damiana de Veuster we Wrocławiu, przewodniczącego Komisji Formacji Stałej i Komisji Duchowości Polskiej Prowincji SSCC

Spotkanie werbistów z pracownikami Uniwersytetu Warszawskiego

Dnia 18 marca w Domu Misyjnym Ducha Świętego w Warszawie odbyło się kolejne spotkanie werbistów z pracownikami Instytutu Stosunków Międzynarodowych Uniwersytetu Warszawskiego.

Obecni byli m.in. prof. dr hab. Edward Haliżak – dyrektor Instytutu, prof. dr hab. Leonard Łukaszuk oraz inni pracownicy naukowcy Instytutu. Obecni byli także o. Andrzej Danilewicz svd – prowincjał Polskiej Prowincji Zgromadzenia Słowa Bożego, o. dr Kazimierz Szymczycha svd, sekretarz komisji misyjnej Episkopatu Polski,

o. dr hab. Jacek Pawlik – prodziekan Wydziału Teologii UWM w Olsztynie.

Temat tegorocznego spotkania w Warszawie koncentrował się wokół zagadnień związanych autonomią poszczególnych narodów. Referat zatytułowany: „*Ks. Francisco de Vitoria i prawo narodów do samostanowienia*” wygłosił o. dr Janusz Brzozowski svd – wykładowca MSD w Pieniężnie. Zaproszeni goście obejrzeli film dokumentalny poświęcony św. Arnoldowi Jansenowi - założycielowi Misjonarzy Werbistów oraz uczestniczyli w nabożeństwie biblijnym.

W czasie spotkania prof. dr hab. Edward Haliżak przekazał na ręce prowincjała o. Andrzeja Danilewicza svd oraz rektora Domu Misyjnego w Warszawie o. Jana Wróblewskiego svd pozycję wydaną przez Wydawnictwo Uniwersytetu Warszawskiego, za tytułowaną „*Religia w stosunkach międzynarodowych*”. Podtytuł tej książki brzmi: „*10-lecie współpracy Instytutu Stosunków Międzynarodowych ze Zgromadzeniem Słowa Bożego (SVD)*”. Książka ukazała się pod redakcją naukową Anny M. Solarz i Hanny Schreiber. Publikacja jest owocem ogólnopolskiej konferencji naukowej, zorganizowanej przez ISM i Werbistów w 2010 r. w Domu Misyjnym w Nysie na temat: „Czynnik religijny w stosunkach międzynarodowych”. *Jan Wróblewski SVD*

65-lecie kapłaństwa byłego gwardiana Niepokalanowa

Żyjemy w ciężkich czasach ciągle rosnącego bezrobocia, komercjalizacji życia, zaprzeczania uznanym wartościom, wśród których coraz częściej znajduje się nauka Kościoła katolickiego. Potrafimy skarżyć się na wszystko: na ból zęba, na drożyznę w sklepach, na czyjeś złe spojrzenie, na niewielkie nawet niewygody i przeciwności. Czasami trzeba nami dobrze potrząsnąć, żebyśmy zrozumieli, że to wszystko tak naprawdę nic nie znaczy, bo przecież jest w życiu coś znacznie ważniejszego, co właśnie przy życiu nas trzyma. Modlitwa i całkowite zawierzenie Bogu – to pomaga w najgorszych życiowych zawirowaniach i zakrętach.

Swoje „tak” Bogu powiedział 65 lat temu (w dniu przyjęcia święceń kapłańskich) franciszkanin o. Janusz Szczepan Głazowski OFMConv, dając swym życiem dowód, że powiedział to z pełną świadomością wyboru drogi, choć przecież na jej początku nie wiedział, jaka będzie. Skromny, jak to u franciszkanów, obchodzony rodzinnie we wspólnocie zakonnej i parafialnej – przepiękny był jubileusz o. Janusza Szczepana Głazowskiego OFMConv z zamojskiego klasztoru franciszkanów konwentualnych, którego ukoronowanie stanowiła Msza św. W gronie współbraci i zaproszonych gości Ofiarę sprawował sam dostojny Jubilat, pochodzący z leżącego tuż obok Zamościa Sitańca. Tam właśnie Szczepan Głazowski przyszedł na świat w 1920 r. Większość

swojego długiego i pracowitego życia późniejszy o. Janusz spędził w zakonie franciszkańskim, niezwykłą skromnością i oddaniem życiu zakonnemu doskonale naśladował św. Franciszka z Asyżu. Początkowo przebywał w Niepokalanowie, gdzie osobiście poznał św. Maksymiliana Kolbe, był świadkiem jego aresztowania, a potem wyniesienia do chwały ołtarzy. W Niepokalanowie o. Janusz przez długie lata był przełożonym wspólnoty. Święcenia kapłańskie przyjął 1 marca 1947 r. w Krakowie. (...)

Najbardziej wzruszającą chwilą jubileuszowych obchodów było błogosławieństwo udzielone przez Jubilata. Walcząc z niemocą, podnosząc do błogosławieństwa lewą ręką niewładną prawą dłoń, tak bardzo przypominał swojego wielkiego rówieśnika bł. Ojca Świętego Jana Pawła II, który w podobny sposób odmienił sens cierpienia, ofiarowując je za cierpienia Chrystusa.

Więcej na: www.warszawa.franciszkanie.pl

Sercańskie rekolekcje na nartach

W tegorocznej edycji rekolekcji na nartach hasłem przewodnim programu formacyjnego były słowa: Budujemy Kościół Boży. Program pobytu młodzieży obejmował poranną jutrznię ze słowem Bożym, Mszę świętą z kazaniem, spotkanie dyskusyjne i czas spędzony na nartach. Uczestnicy zapraszani byli do skorzystania ze spowiedzi świętej i rozmowy z kapłanem. Pomimo wyjątkowo dużych mrozów zakończone turnusy należy zaliczyć do udanych.

W rekolekcjach na nartach uczestniczył ogółem ok. tysiąc osób: w Gliczarowie Górnym ok. 750, w Koszycach Małych ok. 200.

Oferta rekolekcji młodzieżowych, szczególnie tych organizowanych zimą na nartach, jest bardzo atrakcyjna i nie ma większej konkurencji w naszym kraju. Jej atutem jest pokaźne zaplecze sprzętu narciarskiego, które ciągle powiększamy, oraz możliwość uczestniczenia w czasie turnusów w szkółce narciarskiej. Nie mniej ważne jest doświadczenie kadry, która od lat prowadzi rekolekcje, kontakty z księżmi z różnych części Polski, którzy co roku przyjeżdżają z grupami młodzieży, i niski koszt uczestnictwa w porównaniu z podobnymi propozycjami.

Niewątpliwym magnesem są również walory turystyczne Gliczarowa Górnego. W ocenie bardzo wielu ludzi, którzy tam bywają, jest to wyjątkowe miejsce na turystycznej mapie Polski. Z wysokości ponad tysiąca metrów nad poziomem morza rozpościera się przepiękna panorama na całe Tatry. Dzięki uwarunkowaniom geograficznym w Gliczarowie są bardzo dobre warunki śniegowe i baza miejscowych wyciągów narciarskich. Atrakcyjność tego terenu podniosła także otwarta w tym roku nowa droga łącząca Gliczarów Górny z kompleksem wyciągów narciarskich w Białce Tatrzańskiej. Nasz ośrodek rekolekcyjny w Gliczarowie dzieli od białczańskiego kompleksu narciarskiego jedynie 5 km. Dużym powodzeniem wśród turystów cieszy się również zespół basenów termal-

nych w pobliskiej Bukowinie Tatrzańskiej. Dzięki nawiązaniu dobrej współpracy z tymi ośrodkami uczestnicy naszych rekolekcji mogą po bardzo przystępnych cenach korzystać z obu obiektów.

Coraz większe zainteresowanie budzą również turnusy na nartach organizowane w naszym domu rekolekcyjnym w Koszycach Małych. Oprócz turnusów dla młodzieży oferta domu rekolekcyjnego obejmuje również turnusy powołaniowe.

Dziękując wszystkim osobom, które poświęcają temu dziełu swój czas, serce i talenty, zapraszamy do dalszej współpracy. W okresie wakacji, wzorem lat ubiegłych, organizujemy na Mazurach rekolekcje pod żaglami (1–11 VIII; 11–21 VIII), spływ kajakowy Czarną Hańczą (1–11 VIII), rekolekcje w Chorwacji (8–18 VII) i w Medjugorje (20–30 VII) oraz rekolekcje wędrowne w Tatrach (1–11 VIII).

Za: www.sercanie.pl

Wiadomości zagraniczne

Generał salezjanów: Papież na mojej wyspie

W ubiegłych dniach ks. Pascual Chávez, Przełożony Generalny Salezjanów, udzielił wywiadu „Vatican Insider”, w którym wyraził swoje uwagi na temat rzeczywistości Ameryki Łacińskiej, oczekującej na Papieża, który właśnie dzisiaj udaje się w Północną Apostolską do Meksyku i na Kubę. Proponujemy niektóre fragmenty tego wywiadu.

Ameryka Łacińska, a zwłaszcza Kuba i Meksyk, znajdują się w fazie głębokiej przemiany, która obejmuje różne poziomy: polityczny, gospodarczy, społeczny i kulturowy. Są to zmiany, które nieodzownie łączą się także z Kościołem, a więc i Papieżem, który wezwany jest do tego, aby być Pasterzem powszechnego chrześcijańskiego ludu.

„Kuba przeżywa fazę transformacji (...), w której, z jednej strony, nie przestaje być podkreślane idealistyczne i ideologiczne znaczenie komunizmu (...), a z drugiej – coraz bardziej można dostrzec rosnącą liberalizację i pójście w kierunku ekonomii rynku” – zauważa ks. Chávez. Ale ta przemiana zachodzi także na polu wolności religijnej, chociaż droga do przebycia jest jeszcze długa: „Życie kościelne –

dodaje Przełożony Generalny – nabiera coraz bardziej normalnego rytmu, chociaż w praktyce ogranicza się ono do kultu, ewangelizacji i katechezy”.

Wejście Przełożonego Generalnego kieruje się następnie na „jego” Meksyk, od wielu miesięcy znaczony przemocą, która stała się przyczyną śmierci tysięcy osób, i wskazuje na brak prawdziwego państwa prawa. Jakkolwiek nie należy zapominać o głębokiej religijności obywateli Meksyku: „Papież spotka naród, który nie przestaje być głęboko religijny, maryjny, „guadalupański”, chociaż coraz bardziej jest próbowany przez sekty i sekularyzację”.

W złożoności sytuacji na kontynencie latynoamerykańskim Przełożony Generalny wskazuje na rozwój o dwóch prędkościach: „podczas gdy niektóre z krajów, takie jak Brazylia, Argentyna, Chile, Meksyk, konsolidują się gospodarczo, inne nadal są bardzo ubogie. Podczas gdy w niektórych krajach demokracje się wzmocniły, w innych odradza się „kaudyliizm” i populizm innego pokroju”.

Na koniec ks. Chávez daje wyraz wielkiego zaufania do Benedykta XVI w perspektywie jego spotkania z obywatelami Meksyku i Kuby: „Benedykt XVI wydaje się umniejszać swoją postać, aby Chrystus wzrastał w umysłach i sercach osób i grup, z którymi się spotyka. Jego niepodważalny poziom teologiczny pozwala mu głosić Ewangelię językiem, który jest zrozumiały i znaczący dla współczesnych ludzi, starając się pobudzić te pytania dotyczące egzystencji ludzkiej, które mogą otworzyć drogi poszukiwania wiodące do Boga (...).

Dla mnie Benedykt XVI jest Papieżem, którego potrzebuje Kościół współczesny”.

Za: www.infoans.org

Kolejny etap procesu beatyfikacyjnego więźnia sowieckich łagrów

Proces beatyfikacyjny długoletniego więźnia sowieckich łagrów, amerykańskiego jezuity polskiego pochodzenia wszedł w etap „rzymski”. Sprawę ks. Waltera Ciszka, zmarłego 8 grudnia 1984 r., prowadzono dotąd w Stanach Zjednoczonych.

Rozpoczęto ją już w 1990 r., sześć lat po śmierci sługi Bożego w bizantyńskiej eparchii Passaic, z którą był związany ze względu na obrządek, a następnie, w 1996 r., przeniesiono do diecezji Allentown, z której pochodził.

Urodzony w rodzinie polskich emigrantów, po wstąpieniu do jezuitów zgłosił się on do pracy misyjnej w Rosji i przyjął obrządek wschodni. W chwili wybuchu drugiej wojny światowej znajdował się na terenach polskich zajętych przez Armię Czerwoną. Aresztowany w 1940 r., przez 23 lata był więziony w Związku Radzieckim, z czego 15 lat w łagrach na Syberii. Dopiero w

1963 r. mógł powrócić do USA, wymieniony za dwóch sowieckich agentów.

W 2006 r., diecezja Allentown przekazała do Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych materiały dotyczące ks. Ciszka, w tym 45 zeznań świadków i spisane przez niego samego wspomnienia. W ub. r. uzupełniono to jeszcze inną dokumentacją, m. in. z archiwów jezuitów w USA i w Rzymie. Sprawę prowadzi otdąd watykańska dykasteria. Obecnie postulator przygotowuje tzw. positio, czyli udokumentowaną biografię z informacjami wskazującymi na heroiczność cnót służi Bożego.

Za: Radio Watykańskie

XX Dzień modlitwy i postu za misjonarzy męczenników

Kościół katolicki w wielu krajach świata obchodził 24 marca XX Dzień Modlitwy i Postu w intencji Misjonarzy-Męczenników. To okazja do modlitwy za tych, którzy głosząc Chrystusa oddali życie. Z danym włoskiej agencji misyjnej FIDES wynika, że w ostatnich 30 latach na świecie śmiercią męczeńską zginęło co najmniej tysiąc misjonarzy.

W grupie tej niestety nie brakuje Polaków – stwierdził ks. Bogdan Michalski z Papieskich Dzieł Misyjnych w Polsce. „Polscy misjonarze, którzy w ostatnim czasie zostali zabici, to o. Mirosław Karczewski, franciszkanin konwentalny, 6 grudnia 2010 r. został zastrzelony w Ekwadorze, o. Marek Rybiński, salezjanin, 18 lutego 2011 r. zamordowany w Tunezji” – powiedział ks. Michalski.

Papieskie Dzieła Misyjne w Polsce przygotowały materiały liturgiczne, które są wykorzystywane przy okazji obchodów Dnia Modlitwy i Postu za Misjonarzy-Męczenników Za: Radio Watykańskie

Nowa misja marianów w Kamerunie

W czasie ostatniej wizytacji Ojca Generała Andrzeja Pakuły MIC, w styczniu bieżącego roku, ordynariusz diecezji Obala, ksiądz biskup Sosthen zaprosił nasze Zgromadzenie do pracy duszpasterskiej na terenie swojej diecezji, powierzając nam tworzenie nowej parafii w Obala.

Obala jest miastem liczącym ponad 20 tys. mieszkańców, aktualnie są tam dwie parafie, a w najbliższym czasie biskup chce utworzyć w mieście jeszcze dwie, powierzając jedną z nich księżom marianom.

Zaproszenie przyjęliśmy z radością. Do czasu oficjalnego erygowania parafii będziemy dojeżdżać z Ngoya do Obala (50 km) wraz z klerykami na niedzielne Msze św. W ten sposób będziemy przygotowywać wiernych do stałej współpracy z nami. Dla naszych kleryków będzie to bardzo dobra okazja do praktyki duszpasterskiej. Jeśli Bóg pozwoli, od września 2013 roku marianie zamieszkają na stałe w Obala.

W niedzielę 18 lutego ks. Krzysztof Pazio MIC wraz z sześcioma klerykami z Mariańskiego Seminarium w Jaunde Ngoya udał się do Obala, by rozpocząć naszą pracę duszpasterską w nowej placówce. Nowa misja powstanie z części parafii Świętej Bożej Rodzicielki w Obala. O godzinie 8.00 w prowizorycznej kaplicy w sektorze Obala Minkama przyjął nas proboszcz parafii macierzystej ks. Kizito Essele wraz z licznymi zgromadzonymi wiernymi z sektora i okolicznych 9 wiosek, które w przyszłości będą tworzyły nową misję. Po powitaniu rozpoczęła się Msza św., której przewodniczył ks. Kizito w asyście mariańskich diakonów, a homilię wygłosił ks. Krzysztof.

Po Mszy św. przewodniczący rady parafialnej wyraził w imieniu wiernych ogromną radość z naszej decyzji podjęcia pracy duszpasterskiej i tworzenia nowej parafii oraz przedstawił członków rady parafialnej i osoby odpowiedzialne za poszczególne grupy istniejące w sektorze: ministrantów, chóry, Caritas, Sprawiedliwość i Pokój, młodzież i dzieci. Następnie ks. Krzysztof przedstawił krótką historię Zgromadzenia Księży Marianów, jego charyzmat i dzieła, jakie podejmuje w różnych krajach świata. Po Mszy św. ks. Kizito wraz z przedstawicielami rady parafialnej przewiózł nas po terenie przyszłej parafii. Odwiedziliśmy wioskę Bivonnassi II, gdzie znajduje się liceum, w którym kształcą się ponad 500 młodych Afrykańczyków, następnie wioski Nkolndzobo, Nkol Eku, Nkol Feb, Ekonzog, gdzie są małe kaplice dojazdowe, bardziej przypominające małe wiaty. Wszędzie wierni przyjmowali nas z wielką radością i życzliwością. Na zakończenie objazdu, wierni przygotowali mały poczęstunek i przekazali nam w darze banany, papaje, ogórki i inne plody ziemi.

Ustaliliśmy również z ks. proboszczem, że przez najbliższe niedziele będziemy uczestniczyć w nabożeństwach w różnych sektorach parafii, tak by wierni z Obala mogli bliżej poznać nasze Zgromadzenie. Jest to bardzo dobra okazja dla akcji powołaniowej, gdyż w Obala jest bardzo dużo młodzieży.

Cieszymy się, że otwiera się przed nami ta nowa perspektywa zaangażowania misyjnego w Obala. Jest to dla nas duże wezwanie, gdyż trzeba będzie wybudować wszystkie struktury parafialne: kościół, dom zakonny, sale i biuro parafialne, ale wierzymy, że z Bożą pomocą uda nam się dobrze zrealizować to wezwanie

Za: www.marianie.pl

Werbista członkiem rady nadzorczej Katolickiej Federacji Biblijnej

Podczas posiedzenia komitetu wykonawczego Katolickiej Federacji Biblijnej (CBF), które odbyło się w połowie marca w Rzymie, powołano o. Jana J. Stefanów SVD na członka Rady Nadzorczej organizacji.

W gronie nowych członków Rady Nadzorczej, oprócz o. Jana znaleźli się również: bp dr Bernhard Haßberger, biskup pomocniczy Archidiecezji Monachium (przewodniczący), prałat dr Bertram Meier z diecezji Augsburg (wiceprzewodniczący), prof. Wolfgang Simler, emerytowany dyrektor bawarskiego oddziału Deutsche Bundesbank (skarbnik).

Katolicka Federacja Biblijna (CBF) jest zrzeszeniem 334 organizacji z całego świata zajmujących się tłumaczeniami Biblii, jej naukowym wyjaśnianiem i duszpasterstwem biblijnym. Federacja pomaga tak pojedynczym osobom, jak i całym społecznościom uzyskać jak najszybszy dostęp do Pisma Świętego. Stara się to czynić z poszanowaniem różnic kulturowych i metod hermeneutycznych.

W chwili obecnej CBF zrzesza 97 pełnoprawnych i około 200 czasowych członków. Działa w 134 krajach świata, a jej główna siedziba znajduje się w St. Ottilien w Niemczech.

O. Jan J. Stefanów przez wiele lat pracował w Ekwadorze. Do Polski wrócił w 2003 roku. Obecnie pracuje w Domu Dobrego Pasterza w Nysie. Jest prowincjalnym oraz europejskim koordynatorem Apostolatu Biblijnego werbistów. Jego kadencja na stanowisku członka Rady Nadzorczej Katolickiej Federacji Biblijnej rozpoczyna się 1 kwietnia i potrwa do kolejnego zebraania plenarnego, które zaplanowane zostało na 2015 rok. Za: www.werbisci.pl

Konferencja sercańskich przełożonych Europy

W klasztorze Najświętszego Serca Jezusa w Asten w Holandii od 12 do 16 marca trwała Konferencja Przełożonych Sercańskich Europy i delegatów. Jednym z głównych tematów spotkania była refleksja o coraz bardziej starzejących się prowincjach oraz o obecności starszych współpracowników w Zgromadzeniu. W wielu krajach europejskich, średni wiek zakonników wynosi 65 – 80 lat. (...)

Jak planować przyszłość w coraz bardziej starzejącej się społeczności? Jakie działania należy podjąć? Jak stworzyć długoterminowy plan w podobnej sytuacji w zgromadzeniu zakonnym? – to pytania, które były przedmiotem dyskusji. Podkreślono także troskę dotyczącą zapewnienia przyszłości, w tym finansowej, dla wszystkich członków Zgromadzenia. Zwrócono uwagę na fakt, że od wielu starszych współbraci można uczyć się życia zakonnego, zapału apostołskiego i misyjnego. I choć w wielu przypadkach nie mogą już głosić Ewangelii jak kiedyś, to swą modlitwą, cierpieniem i gorliwością zakonną mogą wspierać różne dzieła apostołskie prowadzone w całym Zgromadzeniu.

Uczestnicy spotkania mieli również okazję wysłuchać informacji o pracy sercanów na Ukrainie, Białorusi, w Mołdawii i Albanii. Mówili o niej m.in. obecni na konferencji ks. Andrzej Sobieraj z Ukrainy, ks. Andrzej Woźniak z Białorusi. Z polskiej prowincji w spotkaniu uczestniczył ks. Krzysztof Dudek.

Konferencja odbyła się w klasztorze, w którym mieszka 16 starszych zakonników. Kiedyś, w tym miejscu był „kwitnący” nowicjat holenderskiej prowincji. Prowincja posiada także drugi dom dla podeszłych w latach i chorych współbraci w Nijmegen. We Francji taki dom znajduje się w Cannes, zarządzany przez świeckie stowarzy-

szanie, natomiast Prowincja Północnych Włoch ma podobny dom w Bolonii.

Za: www.sercanie.pl

Salezjanin człowiekiem roku na Dominikanie

Ks. Juan Linares, inicjator projektu „Muchachos y Muchachas con Don Bosco”, został wybrany przez oceniającą komisję „Człowiekiem roku 2011”. To cenne wyróżnienie, któremu patronuje „Diario Libre”, jeden z największych dzienników krajowych w Republice Dominikańskiej, zostało wręczone w dniu wczorajszym, w czwartek 15 marca, w Hotelu „Ambassador” w Santo Domingo, w czasie wieczorowej gali.

Ks. Linares, urodzony w Salamance, w Hiszpanii, przybył do Republiki Dominikańskiej w połowie lat '70. Po swoim przybyciu zaczął pracować w Instytucie Ks. Bosko, gdzie poznał sytuację setek opuszczonych i żyjących niepewną przyszłością dzieci. Po dziesięciu latach, wraz z grupą młodych

salezjanów, zdecydował się stworzyć projekt wychowawczy i duszpasterski, który pozwolił wnieść bezpośredni wkład w rozwój społeczny Santo Domingo.

Tak w 1986 r. zrodził się program „Canillitas con Don Bosco” – teraz znany jako „Muchachos y Muchachas con Don Bosco” – który oferuje kształcenie szkolne, artystyczne i zajęcia rekreacyjne dla setek dzieci i młodzieży z Santo Domingo i innych obszarów całego kraju, starając czynić ich dobrymi mężczyznami i kobietami.

Ks. Linares był Inspektorem salezjanów z Antyli przez dwie kolejne kadencje, zastępując na tym urzędzie ks. Angela Rogelio Soto. Zaangażowanie wychowawcze ks. Linaresa na rzecz potrzebujących dzieci z Santo Domingo jest godne pochwały i dlatego społeczeństwo obywatelskie zdecydowało docenić jego znaczenie.

Nagroda „Człowiek roku” jest przyznawana każdego roku tej osobie, mężczyźnie czy kobiecie, która wyróżnia się na polu społecznym, gospodarczym lub politycznym kraju, działając zwłaszcza na rzecz innych. „Wybór ks. Linaresa na ‘człowieka roku’ w skali całego kraju jest zaszczytem dla całej Inspektorii i Zgromadzenia Salezjańskiego” – podkreślił obecny Inspektor Antyli, ks. Víctor Pichardo.

Za: www.infoans.org

Zapowiedzi wydarzeń

Zapowiedź sympozjum w Krzydlinie Małej

W imieniu Zgromadzenia Misjonarzy Klaretynów oraz Podyplomowych Studiów Teologii Życia Konsekwowanego Papieskiego Wydziału Teologicznego we Wrocławiu mam zaszczyt zaprosić przedstawicieli i przedstawicielki Zgromadzeń Zakonnych Męskich i Żeńskich oraz Instytutów Świeckich na Ogólnopolskie Sympozjum Teologii Życia Konsekwowanego nt.: *Kościół naszym Domem. Osoba Konsekwowana w Kościele powołana i przez Kościół posłana*, które odbędzie się w dniach: 30 kwietnia – 03 maja br. w Klaretyńskim Centrum Dialogu i Spotkań w Krzydlinie Małej k/Wrocławia.

Program Sympozjum:

30 kwietnia (poniedziałek)

1800 – Eucharystia

1900 – Kolacja

1920 – Przywitanie Gości

1930 – O. dr Wojciech Popielewski OMI, Wprowadzenie w tematykę – Kościół miejscem doświadczenia Boga

01 maja (wtorek)

0830 — Ks. dr Marek Dziewiecki, Życie konsekwowane w oczach kapłana diecezjalnego – blaski i cienie

0915 – Dyskusja

1000 – O. prof. dr hab. Kazimierz Lubowicki OMI, Życie konsekwowane w Kościele lokalnym. Czym konsekwowani mogą ubogacić Kościół w Polsce?

1045 – Dyskusja

1200 – Eucharystia

1300 – Obiad

1500 – Konwersatoria tematyczne

O. prof. dr hab. Piotr Liszka CMF, Aktualne wyzwania dla życia konsekwowanego

S. dr Jolanta Hernik RMI, Jak czytać i jak odpowiadać na współczesne znaki czasu?

S. dr Wiesława Przybyło ASC, Formacja we wspólnocie i do wspólnoty

O. lic. Aleksander Bober CMF, Świętość dla konsekwowanych – dar, zadanie, czy zobowiązanie?

1600 – Kawa

1700 – Dyskusja panelowa (prowadzi O. prof. dr hab. Piotr Liszka CMF)

02 maja (środa)

0830 – S. dr Władysława Krasiczyńska CSSJ, Kobieta konsekwowana wobec nowej ewangelizacji

0915 – Dyskusja

1000 – Ks. prof. dr hab. Czesław Parzyszek SAC, Miejsce życia konsekwowanego w Kościele. Aktualność posłannictwa osób konsekwowanych

1045 – Dyskusja

1200 – Eucharystia

1300 – Obiad

1500 – Konwersatoria tematyczne

S. dr Władysława Krasiczyńska CSSJ, Współczesne zadania dla kobiet konsekrowanych w Kościele i społeczeństwie?

O. lic. Łukasz Przybyło CMF, Troska o osobisty i wspólnotowy wymiar życia duchowego. Priorytety na dziś

O. lic. Fabian Kaltbach OFM, Animacja wspólnotowa. Stare i nowe formy animacji wspólnoty

Ks. dr Bogdan Giemza SDS, Nowe formy aktywizacji apostołatu

1600 – Kawa

1700 – Dyskusja panelowa (prowadzi dr Bogdan Giemza SDS)

03 maja (czwartek)

0700 – Jutrznia z Eucharystią

0830 – O. prof. dr hab. J.W. Gogola OCD, Wspólnota zakonna, która żyje w Kościele i dla Kościoła

0915 – Dyskusja

1000 – O. prof. dr hab. Jacek Kiciński CMF, Być miłością w sercu Kościoła

1045 – Podsumowanie Sympozjum – O. prof. dr hab. Piotr Liszka CMF

Wszelkie bardziej szczegółowe informacje można uzyskać: pisząc pod: zk.redakcja@palabra.pl bądź telefonując pod numer: 071/ 348-30-86. Prosimy bardzo o potwierdzenie udziału w Sympozjum do dnia 20 kwietnia br. Z wyrazami szacunku. O. prof. dr hab. Jacek Kiciński CMF

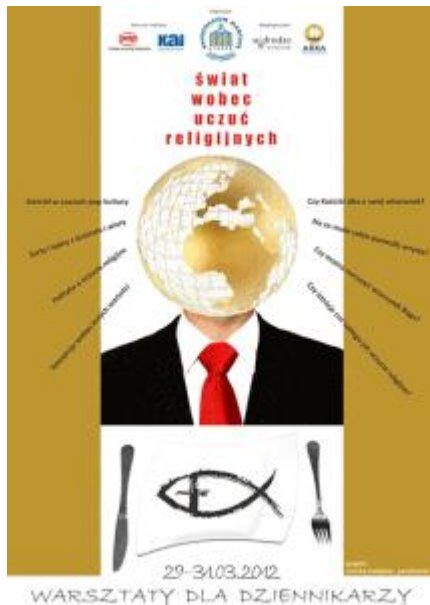
Warsztaty dziennikarskie w Licheniu

„Świat wobec uczuć religijnych”. Pod takim tytułem w ostatni weekend marca (29-31) odbędą się warsztaty dla dziennikarzy w Sanktuarium Maryjnym w Licheniu Starym. „Po rocznej przerwie powracamy do formuły warsztatów dla dziennikarzy, które w latach ubiegłych cieszyły się dużym zainteresowaniem wśród żurnalistów prasy, radia i telewizji redakcji regionalnych oraz ogólnopolskich” – powiedział ks. Piotr Kieniewicz, rzecznik prasowy sanktuarium, organizator warsztatów.

Wśród tegorocznych prelegentów znajdują się znani i cenieni specjaliści z zakresu teologii (ks. dr hab. Andrzej Draguła, ks. dr hab. Piotr Kieniewicz MIC, ks. dr Jerzy Smoleń), prawa (mec. Rafał Sikorski, dr Paweł Skrzydlewski), public relations (Piotr Wysocki, Marek Wojciech Grabowski, o. Jan Maria Szewek OFMConv), problematyki odnoszącej się do relacji państwo – Kościół w Polsce i Europie (dr Sławomir Sowiński) oraz publicyści (dr Tomasz Terlikowski, red. Jerzy Sosnowski, red.

Marek Magierowski, red. Rafał Porzeziński).

Poruszą oni tematykę, która nierzadko wywołuje napięcie wśród opinii publicznej i jest tematem wielu dyskusji i publikacji w mediach ogólnopolskich. Kwestia obrazu uczuć religijnych regularnie wypływa na światło dzienne. Czy istnieje coś takiego jak uczucia religijne? Jak należy je postrzegać? W jaki sposób można obrazić uczucia religijne? Czy można naruszyć wizerunek Boga? Czy uczucia religijne mogą być elementem manipulacji politycznej? Czy, a jeśli tak, to w jaki sposób Kościół katolicki dba o swój wizerunek? – na te i wiele innych pytań poszukiwać odpowiedzi będą uczestnicy warsztatów.

Zgodnie z tradycją licheńska konferencja odbędzie się w całości w Domu Pielgrzyma ARKA położonym nieopodal bazyliki mniejszej pw. Najświętszej Maryi Panny Licheńskiej. W trakcie warsztatów uczestnicy będą także mieli możliwość zwiedzania muzeum im. ks. Józefa Jarzębowskiego oraz kościoła pw. Matki Bożej 10. Cnót Ewangelicznych w Grąblinie.

„Staraliśmy się tak dobrać tematy poszczególnych bloków, aby z jednej strony były one ciekawe dla naszych gości, z drugiej zaś, aby dotyczyły istotnych tematów z punktu widzenia Kościoła katolickiego w Polsce. Jesteśmy otwarci na dialog. Dlatego też zaprosiliśmy na nasze warsztaty zarówno pracowników naukowych katolickich uczelni wyższych, jak i osoby zajmujące się kwestiami stricte świeckimi, jak np. prawo do ochrony sfery uczuć religijnych.” – powiedział ks. Piotr Kieniewicz.

Tegoroczna konferencja, znana szerzej jako warsztaty „Kościół bez tajemnic”, będzie szóstą, jaką organizuje Biuro Prasowe Sanktuarium Maryjnego w Licheniu Starym. Współorganizatorem jest redakcja miesięcznika „W drodze”. *Biuro Prasowe Sanktuarium Maryjnego w Licheniu Starym/jms*

Początki doktrynalne misji Sympozjum w Pieniężnie

Początki doktrynalne misji” to tytuł sympozjum misjologicznego, które odbędzie się w dniach 21-22 kwietnia w Misyjnym Seminarium Duchownym w Pieniężnie.

Prelekcje odbędą się w 5 sesjach. W gronie zaproszonych gości znaleźli się między innymi: ks. prof. J. Różański i ks. prof. Leon Nieścior z Warszawy, ks. dr hab. Stanisław Strękowski i ks. dr Dariusz Zalewski z Elku, ks. prof. Jan Wiśniewski, ks. dr Z. Kieliszek i ks. dr S. Małkowski z Olsztyna i wielu innych, w tym liczni werbiści z Pieniężna, Warszawy, Lublina.

Tematy prelekcji obejmują zagadnienia misjologiczne, historyczne, doktrynalne, filozoficzne, biblijne czy psychologiczne działalności misyjnej Kościoła. I tak np. ks. dr P. Sokołowski zastanowi się nad „Próbą redefiniowania pojęcia misji”, ks. dr W. Kluj przedstawi „Misję *inter gentes*” jako azjatycką próbę współcześniejszenia „Misji *ad gentes*”, ks. prof. Leon Nieścior przybliży „Misje u Apostolskich Ojców Kościoła”, zaś ks. dr Damina Cichy „Misje u Ojców Złotego Wieku Patrystyki”.

Z kolei ks. dr Z. Kieliszek przedstawi referat pt. „Filozoficzne argumenty za istnieniem Boga a chrześcijańska koncepcja Boga”, ks. dr Michał Studnik spróbuje zanalizować „Altruizm jako psychologiczną podstawę misji”, ks. dr Szczepan Szpyra scharakteryzuje „Adresatów misji w Nowym Testamencie” a ks. prof. Sylwester Kasprzak porówna „Pogaństwo i chrześcijaństwo w prawie rzymskim okresie dominatu”. Więcej informacji na stronie Seminarium Misyjnego w Pieniężnie: www.seminarium.org.pl

Olimpiada Sportowa im. Bpa Jana Chrapka w Górkach

W tym roku IX Olimpiada odbędzie się w dniach od 29 kwietnia do 3 maja.

Na program Olimpiady składają się: indywidualne i zespołowe rozgrywki sportowe (piłka nożna, tenis stołowy, biegi przełajowe, konkurencje sprawnościowe itp.) oraz spotkania o charakterze integracyjnym, formacyjnym, liturgicznym i powołaniowym. Uczestnicy codziennie biorą udział we Mszy św. i wspólnej modlitwie wieczornej. Przewidziane jest także ognisko, film i inne atrakcje. Na zwycięzców czekają cenne nagrody, a dla wszystkich uczestników przygotowano ciekawe pamiątki, niespodzianki.

Celem Olimpiady jest doświadczenie wspólnoty o charakterze sportowo-religijnym przez młodzież męską z placówek duszpasterskich i wychowawczych prowadzonych przez Zgromadzenia Św. Michała Archanioła lub zaprzyjaźnionych z nami.

Na program Olimpiady składają się: indywidualne i zespołowe rozgrywki sportowe (piłka nożna, tenis stołowy, biegi przełajowe, konkurencje sprawnościowe itp.) oraz spotkania o charakterze integracyjnym, formacyjnym, liturgicznym i powołaniowym. Uczestnicy codziennie biorą udział we Mszy św. i wspólnej modlitwie wieczornej. Przewidziane jest także ognisko, film i inne atrakcje. Na zwycięzców czekają cenne nagrody, a dla wszystkich uczestników przygotowano ciekawe pamiątki, niespodzianki. W Olimpiadzie mogą wziąć udział 8-osobowe zespoły uczniów szkół gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych – 4 osoby z

gimnazjum i 4 ze szkoły ponadgimnazjalnej (najstarszy rocznik – 1993).

Uczestnikami mogą być lektorzy, mistrzanci, członkowie różnych grup działających przy parafiach, a także uczniowie szkół, w których uczymy katechezy. Każdy zespół przyjeżdża ze swoim opiekunem. Do dnia 10 kwietnia istnieje możliwość zgłaszania drużyn na adres Referatu Powołaniowego

Najważniejszym punktem rozgrywek sportowych będzie turniej piłki nożnej 8-osobowych drużyn o puchar Przełożonego Generalnego Zgromadzenia Św. Michała Archanioła. Więcej informacji Referat Powołaniowy powolania@michalici.pl

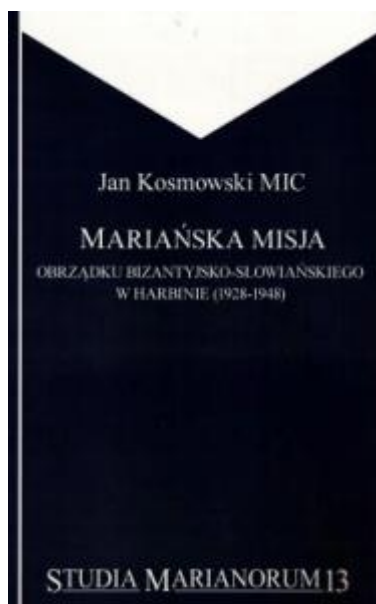
Witryna Tygodnia

O MISJI MARIANÓW W HARBINIE

W serii Studia Marianorum wydawanej przez Prowincjalną Komisję Historii i Duchowości wyszła drukiem monografia autorstwa ks. dr. Jana Kosmowskiego MIC pt. *Mariańska misja obrządku bizantyjsko-słowiańskiego w Harbinie (1928-1948)*.

Niniejsze opracowanie ukazuje kształtowanie się ruchu katolickiego wśród Rosjan w Harbinie oraz przedstawia kontekst religijno-polityczny, w którym się on rozwijał, jego genezę, wreszcie rozwój i działalność misji mariańskiej, tj. placówki misyjnej kierowanej przez zakonników ze Zgromadzenia Księży Marianów.

Wątkiem przewijającym się przez całą pracę jest ekumeniczny charakter misji mariańskiej. Jak pisze sam Autor w podsumowaniu swojej pracy: „Działalność marianów w obrządku bizantyjsko-słowiańskim przyczyniała się do lepszego zrozumienia katolicykości Kościoła.

Prawosławni powoli nabierali przekonania, że ich prawowierność nie jest ekskluzywna, zaś łacinnicy uświadamiali sobie, że Kościół katolicki nie jest tylko łaciński. [...] starano się unikać prozelityzmu oraz zachowywać przez cały czas jej trwania obrządek wschodni w absolutnej czystości. Taki model pracy misyjnej był swoistą nowością dowartościowaną dopiero na II Soborze Watykańskim. Obecnie, w dobie rozwijania kontaktów ekumenicznych, interkonfesyjnych dialogów doktrynalnych, działalność mariańskiej placówki w Harbinie może stanowić cenne doświadczenie w dziedzinie ekumenicznej”.

Pozycję można nabyć m.in. w sklepie internetowym Wydawnictwa PROMIC.
Zapis bibliograficzny: Kosmowski Jan, Mariańska misja obrządku bizantyjsko-słowiańskiego w Harbinie (1928-1948), Warszawa-Lublin 2011, ss. 248.

Za: www.marianie.pl

ŚP. BR. ZBIGNIEW WOŁCZYK (1961-2012) CFCI

Dnia 24 marca 2012 r. zmarł Brat Zbigniew Wołczyk były Przełożony Generalny Zgromadzenia Braci Serca Jezusowego oraz były Przewodniczący Komisji braci zakonnych przy KWPZM w Polsce, który w ostatnim czasie posługiwał w Łomżyńskiej Katedrze. Miał 51 lat.

Pochodził z parafii Fałkowo w diecezji Sandomierskiej. Pierwsze śluby w Zgromadzeniu Braci Serca Jezusowego złożył 18 stycznia 1981 roku, śluby wieczyste w roku 1987. Srebrny Jubileusz życia zakonnego przeżywał 18 stycznia 2006. Przez 31-lat posługi w Zgromadzeniu pracował między innymi w Rezydencji Prymasa Polski, Papieskim Kolegium Polskim w Rzymie, jako kierowca Księdza Arcybiskupa Gnieźnieńskiego. Przez wiele lat pełnił ważne obowiązki w Domu Generalnym jako Ekonom Generalny.

W roku 2005 został wybrany przez Kapitułę Zgromadzenia Przełożonym Generalnym. Funkcję tę sprawował do 2011 r. Po zakończeniu kadencji Najwyższego Prze-

łożonego Zgromadzenia aż do śmierci posługiwał w Katedrze Łomżyńskiej..

Msza św. żałobna pod przewodnictwem Biskupa Łomżyńskiego Janusza Stepnow-

skiego została odprawiona w niedzielę dnia 25 marca br. w Katedrze w Łomży. Następnie ciało Śp. Brata Zbigniewa zostało przewiezione do Domu Generalnego w Puszczykowie k. Poznania. Red

Informacja o pogrzebie: Uroczystości pogrzebowe odbędą się we wtorek 27 marca w Domu Generalnym w Puszczykowie: godz. 12.30 różaniec święty, godz. 13.00 Msza Święta pod przewodnictwem Księdza Biskupa Dr Zdzisława Fortuniaka - Biskupa Pomocniczego Poznańskiego, po Mszy Świętej pogrzeb na cmentarzu parafialnym w Puszczykowie. Przełożony Generalny wraz z Bracmi prosi o modlitwę w intencji zmarłego Brata Zbigniewa. Niech Serce Jezusowe, Któremu służył przyjmie Go do Siebie i obdarzy wieczną radością w niebie.

Br. Zbigniew Godlewski CFCI sekretarz gen. Zgromadzenia

ŚP. KS. ZYGMUNT STOLARCZYK (1928-2012) MIC

Z głębokim żalem zawiadamiamy, że w dniu 22 marca br. o godz. 12.15 w warszawskim szpitalu przy ul. Szaserów zmarł śp. ks. Zygmunt Stolarczyk MIC z mariańskiej wspólnoty Domu Zakonnego w Warszawie na Pradze. Odszedł do wieczności w wieku 84 lat życia, 62 lat profesji zakonnej i 52 lat kapłaństwa. Uroczystości pogrzebowe odbyły się w sobotę 24 marca, w kościele pw. Matki Bożej z Lourdes w Warszawie

Ks. Zygmunt Stolarczyk, syn Władysława i Walerii z d. Figzał, urodził się w rodzinie rolniczej 23 marca 1928 r. we wsi Zawodzie, parafia Poczesna, diecezja częstochowska. Miał pięć siostr i czterech braci. W Poczesnej ukończył siedmioklasową szkołę powszechną. Podczas okupacji pomagał rodzicom w gospodarstwie. W 1945 r. odbył pięciomiesięczny kurs przysposobienia rolniczego. W 1946 r. został zatrudniony w firmie Zjednoczenie Kopalń Rud Żelaza i tam pracował do września 1948 r. W tym czasie równocześnie uczęszczał do wieczorowego gimnazjum w Częstochowie, gdzie ukończył dwie klasy i otrzymał promocję do klasy trzeciej. Tamte lata były dla niego pełne trudnych przeżyć: w 1943 zmarł ojciec, w 1944 – brat, a niedługo potem zginęło kolejno jeszcze dwóch jego braci.

We wrześniu 1948 r. został przyjęty do mariańskiego juwenatu w Warszawie i po ukończeniu trzeciej klasy poprosił o przyjęcie do nowicjatu. Pierwszą profesję złożył w Skórcu 25 marca 1950 r. Po pierwszych ślubach został skierowany do Lichenia, gdzie zlecono mu nauczanie religii w szkołach na terenie parafii.

W latach 1951-1953, mieszkając w Warszawie przy ul. Wileńskiej, dokończył nau-

kę w zakresie szkoły średniej. W roku 1953/1954 ukończył pierwszy rok filozofii na Bielanach. Profesję wieczystą złożył w Skórcu 15 sierpnia 1954 r. Drugi kurs studiów filozoficznych odbył w Gietrzwałdzie w roku 1954/1955, po czym – zgodnie z ówczesną praktyką – został posłany na roczną przerwę do Grudziądza; tam spełniał obowiązki zakrystiana.

Studia teologiczne odbył w Wyższym Seminarium Duchownym we Włocławku w latach 1956-1961. W bazylice katedralnej we Włocławku otrzymał święcenia kapłańskie z rąk biskupa ordynariusza Antoniego Pawłowskiego (11 czerwca 1960 r.). Po zakończeniu studiów we Włocławku w roku 1961/1962 odbył w Krakowie kurs pastoralny.

Pierwszą placówką po święceniach był kościół rektoralny pw. św. Franciszka Ksawerego w Grudziądzu (1962-1964), gdzie ks. Zygmunt pracował duszpasterstwo. Przeniesiony do Warszawy na Pragę w latach 1964-1972 był katechetą i wikariuszem parafii Matki Bożej z Lourdes. Od 1972 do 1981 r. był proboszczem w Goźlinie – Mariańskim Porzeczcu, a od 1978 r. także przełożonym domu zakonnego. W roku 1981/1982 pracował w Głuchołazach w charakterze katechety i współpracownika w duszpasterstwie. Następnie powrócił do Warszawy na Pragę i ponownie w

latach 1982-1991 spełniał obowiązki wikariusza i katechety. Powtórnie przeniesiony do Grudziądza, w latach 1991-1998 był rektorem kościoła św. Franciszka Ksawerego. W 1998 r. po raz trzeci został przeniesiony do Warszawy na Pragę w charak-

terze spowiednika; tam w 2010 r. świętował 60-lecie życia zakonnego i 50-lecie kapłaństwa.

Zmarły odznaczał się dużą gorliwością duszpasterską, zwłaszcza jako kaznodzie-

ja i spowiednik. Miał też duże poczucie humoru i łatwość nawiązywania relacji. W ostatnich kilku miesiącach chorował. Zmarł w w przeddzień ukończenia 84 roku życia.

Za: www.marianie.pl

ŚP. BR. WŁODZIMIERZ JERZY POLAK (1923-2012) OFMCap

W niedzielę, 18 marca 2012 roku w klasztorze w Gorzowie Wielkopolskim w wieku 89 lat zmarł br. Włodzimierz Jerzy Polak, kapucyn.

Urodził się w 1923 roku w Łomżyńcu. Habit przyjął 8 lipca 1947 roku, pierwsze śluby zakonne złożył 9 lipca 1948 roku zaś śluby wieczyste złożył 9 lipca 1952 roku. Swoje ostatnie lata spędził we wspomnianym klasztorze.

Msza święta pogrzebowa była sprawowana w czwartek 22 marca 2012 roku w

kapucyńskim kościele w Gorzowie Wielkopolskim.

Wieczny odpoczynek racz mu dać Panie, a światłość wiekuista niechaj mu świeci. Niech odpoczywa w pokoju wiecznym. Amen

Za: www.kapucyni.pl

ŚP. S. RAFAELA CECYLIA OLEK (1914-2012) OP

W wieku 97 lat w domu Zgromadzenia Sióstr Dominikanek Misjonek Jezusa i Maryi w Zielonce zmarła s. Rafaela (Cecylia) Olek, animatorka misyjna, krzewicielka różańca.

– Była wybitną osobowością, gromadziłyśmy się wokół niej żeby porozmawiać, poradzić się, żeby dodała otuchy – wspominała Zmarłą w rozmowie z KAI s. Gabriela Wistuba z klasztoru w Zielonce. Opowiedziała, że do końca życia s. Rafaela troszczyła się o misjonarzy, kwestowała, a przekazane fundusze wysyłała do najbardziej odległych zakątków świata.

W Zielonce była znana, ponieważ, gdy chciała coś załatwić, zatrzymywała na ulicy przejeżdżające samochody i prosiła kierowców, by zawieźli ją pod wskazany adres. Kiedyś pojechała do Warszawy na spotkanie z byłymi więźniarkami Pawiaka, a wróciła... miejskim autobusem, tak zachwyła swą osobowością i dowcipem kierowcę. Słyszała z wspaniałego poczucia humoru. Każdej współsiostrze zakonnej wymyślała sympatyczne przezwiska.

Cecylia Olek urodziła się 30 października 1914 r. przy ul. Chmielnej w Warszawie. Była córką szewca, który nie był w stanie wyżywić swej licznej rodziny. Dlatego po ukończeniu 7 klas szkoły powszechnej, mimo zdolności, Cecylia musiała zarabiać

na utrzymanie. Pracowała w zakładzie fotograficznym przy ul. Chłodnej, później wstąpiła do służby więzienniczej i pracowała w więzieniu dla kobiet w Fordonie pod Bydgoszczą. Tu zastał ją wybuch wojny. Do Warszawy wracała pieszo, a gdy zupełnie straciła siły, pomógł jej nieznajomy, jak później opowiadała „anioł z walizką”, który odprowadził ją pod same drzwi mieszkania jej rodziców.

W Warszawie podjęła pracę w więzieniu dla kobiet na Pawiaku, tzw. Serbii. Jako strażniczka pomagała więźniarkom, przekazywała im żywność i grypsy, które przemyciała pod plombą i które w każdej chwili mogła połączyć.

Od wczesnej młodości marzyła o życiu zakonnym, ale jej ojciec stanowczo się temu sprzeciwiał. W końcu w 1943 r. wstąpiła do Karmelu przy ul. Wolskiej. Tu przeżyła Powstanie Warszawskie. Jednak jej przełożone uznały, że nie ma powołania kontemplacyjnego, więc klasztor opuściła. Po wojnie pracowała jako analityk medyczny w szpitalu na Płockiej w Warszawie. Któregoś dnia spotkała Marię Wielowieyską, współzałożycielkę Zgromadzenia Sióstr Dominikanek Misjonek Jezusa i Maryi. To dzięki niej wstąpiła do tej wspólnoty zakonnej, która powstała z myślą o ewangelizacji zateizowanego Wschodu.

W Zgromadzeniu robiła wiele rzeczy – zdobyła uprawnienia hafciarskie i była mistrzem mereżkarstwa, wyszywania na tkaninach, miała kartę rzemieślniczą i została przyjęta do cechu. Później pracowała jako katechetka w parafii św. Jakuba na pl. Narutowicza w Warszawie. Tu rozpoczęła intensywny apostolat misyjny, w który angażowała nie tylko dzieci, ale i dorosłych. Pomagali modlitwą, wysyłali listy, leki, pieniądze. Troszczyła się o misjonarzy na całym świecie, a informacje o nich przechowywała w teczkach – każdy kontynent miał osobną teczkę.

Gdy została znowu przeniesiona do klasztoru w Zielonce rozwinęła działalność misyjną, tworząc Koła Żywego Różańca. Jednocześnie wspierała modlitwą oraz fundowała stypendia alumnom Wyższego Seminarium Duchownego, najpierw archidiecezji warszawskiej, a od 1992 – diecezji warszawsko-praskiej.

„S. Rafaela do końca zachowała młodość ducha i żywe zainteresowanie sprawami drugiego człowieka” – napisały jej współsiostry we wspomnieniu pośmiertnym. – Nigdy nie zaniechała żadnej okazji żeby ludziom pomóc – dodaje s. Gabriela.

Pogrzeb s. Rafaeli Olek odbył się 14 marca w Zielonce. KAI

Życie Zakonne

Serwis informacyjny

Konferencji Wyższych

Przełożonych Zakonów Męskich w Polsce